

Sygn. akt III RC 150/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kępnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący - SSR Anna Sobolewska-Talaga

Protokolant - sekr. sąd. Kamila Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 roku na rozprawie w Kępnie

sprawy z powództwa C. K.

przeciwko pozwanej M. K.

o ustalenie wygaśnięcia – uchylenie obowiązku alimentacyjnego

1. oddala powództwo;
2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kępnie na rzecz Adwokata W. S. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1.200,00 złotych (jeden tysiąc dwieście złotych) powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za świadczenie pomocy prawnej udzielonej stronie pozwanej z urzędu;
3. nakazuje ściągnąć od powoda C. K. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kępnie kwotę 1.200,00 złotych (jeden tysiąc dwieście złotych) powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej w toku postępowania w sprawie matce małoletniej pozwanej K. K. i następnie pozwanej M. K. z urzędu;
4. w pozostałym zakresie kosztami procesu obciąża powoda C. K. w zakresie przez niego poniesionym.

SSR Anna Sobolewska-Talaga

Sygn. akt III RC 150/14

UZASADNIENIE

C. K. złożył pozew przeciwko małoletniej córce M. K. reprezentowanej przez matkę K. K. o „zniesienie sądownie ustanowionego stosunku prawnego alimentacyjnego powoda C. K. wobec małoletniej córki stron uprawnionej do alimentacji pozwanej M. K.”.

Na rozprawie w dniu 02 czerwca 2015 roku powód podtrzymał żądanie - sprecyzował, że wnosi o uchylenie alimentów ustalonych na rzecz jego córki z datą wsteczną od 05 stycznia 2012 roku, nadto wskazał, że alimenty są przedmiotem prowadzonego postępowania egzekucyjnego. C. K. potrzywał wniosek o udzielenie zabezpieczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Po rozstrzygnięciu zażaleń C. K. na postanowienia w przedmiocie złożonego przez powoda wniosku o zabezpieczenie oraz w przedmiocie przyznania pełnomocnika z urzędu matce małoletniej pozwanej - na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2016 roku z uwagi na uzyskanie pełnoletniości przez pozwaną M. K. – postanowiono o zwolnieniu pełnomocnika z urzędu wyznaczonego dla K. K. (matki małoletniej pozwanej), jednocześnie wobec konsekwentnego podtrzymywania

żądania przez powoda C. K. uchylenia alimentów na rzecz córki M. K. z datą od 5 stycznia 2012 roku i jednocześnie nie zgodzeniem się przez pełnoletnią obecnie pozwaną z pozwem, a także w związku z faktem, że M. K. złożyła wniosek o przyznanie jej pełnomocnika z urzędu – rozprawa została wyznaczona na 31 maja 2016 roku.

Na rozprawie w dniu 31 maja 2016 roku strony konsekwentnie podtrzymywały dotychczasowe stanowiska w sprawie. Powód domagał się uchylenia alimentów orzeczonych na rzecz pozwanej M. K. za okres kilku lat wstecz- od stycznia 2012 roku.

Pozwana M. K., podobnie ja wcześniej jej matka K. K. wnosily o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. i C. K. zawarli związek małżeński w dniu (...) roku.

Z małżeństwa tego pochodzi dwoje dzieci: pozwana M. K. ur. (...) w K. oraz małoletnia P. K. ur. (...) w K..

Na mocy prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 31 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt I C 1477/06 małżeństwo K. K. i C. K. zostało rozwiązane przez rozwód.

Wyrokiem tym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi stron powierzono matce K. K., zastrzegając dla ojca prawo współdecydowania w istotnych sprawach dzieci dotyczących wyboru zawodu i szkoły oraz możliwość utrzymywania kontaktów osobistych w terminach i miejscach przez strony ustalonych. Jednocześnie zobowiązano w/w wyrokiem obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron i z tego tytułu zasądzone od C. K. na rzecz małoletnich M. i P. rodz. K. alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie na każdą z nich, łącznie 1.200 złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk powódki K. K..

W czasie małżeństwa strony zamieszkiwały wraz z dziećmi w M. (...), na nieruchomości stanowiącej własność C. K.. C. K. prowadził w tym czasie działalność gospodarczą związaną z transportem ciężarowym, na posesji znajdowały się stajnie i konie należące do stron.

Po rozwodzie K. K. wraz z córkami wyprowadziła się z M. i zamieszkała w wynajmowanym mieszkaniu w K..

/dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z 31 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt I C 1477/06, odpis skrócony aktu urodzenia M. K. k. 8, dokumenty w aktach sprawy rozwodowej stron- akty notarialne k. 9-17, protokół rozprawy k. 43-44, dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie III R.C. 52/13 – w szczególności protokół rozprawy z dnia 23 stycznia 2014 roku, okoliczności niesporne/

W dniu 21 stycznia 2010 roku C. K. złożył do Sądu Rejonowego w Kępnie pozew o obniżenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z łącznej kwoty 1200 złotych miesięcznie na rzecz obu córek do kwoty po 300 złotych miesięcznie na rzecz każdej z nich. W dniu 28 lipca 2010 roku K. K. wniosła pozew o podwyższenie alimentów na rzecz dzieci do kwot po 1000 złotych na rzecz każdej z córek.

Sprawy prowadzono pod wspólną sygnaturą akt III R.C. 5/10.

Wyrokiem z dnia 11 stycznia 2012 roku podwyższono alimenty zasądzone od C. K. na rzecz małoletnich córek M. i P. K. do kwot po 800 złotych miesięcznie na rzecz każdej z nich łącznie kwotę 1600 złotych miesięcznie płatne do rąk ich matki K. K. z góry w terminie do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 28 lipca 2010 roku.

Od wyroku tego C. K. złożył apelację.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 6 września 2012 roku oddalono apelację C. K. od orzeczenia podwyższającego alimenty.

/dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 11 stycznia 2012 roku w aktach sprawy k. 9, dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie III R.C. 5/10 - wyrok Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 11 stycznia 2012 roku k. 385 wraz z uzasadnieniem k. 409-413, wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu k. 452/

C. K. nie wywiązywał się z orzeczonego obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci. Pod sygn. akt II KMP 26/09 Komornik Sądowy (...) prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko C. K. dotyczące m.in. zobowiązań alimentacyjnych. C. K. ma znaczne zadłużenie.

Oplacanie zobowiązań alimentacyjnych powoda przejął fundusz alimentacyjny.

/dowód: pisma i zaświadczenie komornika k. 22-26 akt, zeznania K. K. k. 51v-52/

W dniu 21 grudnia 2011 roku C. K. złożył w Sądzie Rejonowym w Kępnie wniosek o zmianę wyroku rozwodowego – powierzenie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią P. K. jej ojcu C. K. oraz o ustalenie miejsca zamieszkania małoletniej przy ojcu. (sygn. akt III Nsm 131/11)

W dniu 5 stycznia 2012 roku młodsza córka P. została na polecenie C. K. zabrana przez konkubinę ojca – B. K. (1) do jego miejsca zamieszkania. Decyzja ta nie była z matką dziecka K. K. uzgadniana i konsultowana.

O tym, że C. K. zabierze młodszą córkę do siebie – uczestnik postępowania rozmawiał tylko z P..

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2012 roku Sąd Rejonowy w Kępnie po uzyskaniu opinii biegłych z RODK w K. ustalił, że miejscem zamieszkania małoletnich P. K. i M. K. jest każdorazowe miejsce zamieszkania ich matki K. K.. Nakazano C. K. wydanie małoletniej P. K. jej matce K. K. w terminie 3 dni od uprawomocnienia orzeczenia. Uregulowano sposób realizacji kontaktów ojca z córkami. Nadto oddalono wnioski: K. K. i C. K. w przedmiocie ograniczenia władzy rodzicielskiej nad córkami.

Od w/w orzeczenia C. K. złożył apelację.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy w Kaliszu postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 roku zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 21 czerwca 2012 roku w ten sposób, że ustalił, że miejscem zamieszkania małoletniej P. K. ur. (...) jest każdorazowe miejsce zamieszkania jej ojca C. K., natomiast miejscem zamieszkania małoletniej M. K. ur. (...) jest każdorazowe miejsce zamieszkania jej matki K. K.. Postanowieniem tym Sąd Okręgowy szczegółowo uregulował sposób kontaktowania się obojga rodziców z małoletnimi córkami. Nadto oddalono wniosek C. K. o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 31 maja 2007 roku w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. K. oraz wniosek o wydanie małoletniej M. K..

/dowód: dokumenty w aktach sprawy o sygn. III Nsm 13/12 - dokumenty przesłane z Prokuratury Rejonowej w Kępnie w sprawie Ds. 24/12 – k. 21-28; notatka urzędowa policyjna k. 24, protokół rozprawy z 3 lutego 2012 roku k. 47-53, postanowienie o zabezpieczeniu z 3 lutego 2012 roku k. 54, opinia biegłych z RODK w K. k. 63-68, protokół rozprawy z 12 czerwca 2012 roku k. 124-129, postanowienie z 21 czerwca 2012 roku k. 146 wraz z uzasadnieniem k. 156-163, opinie biegłego W. P. k. 198-201 i k. 251-256 i k. 303-305, postanowienie Sądu Okręgowego w Kaliszu z 5 grudnia 2013 roku k. 314-315 wraz z uzasadnieniem k. 324-330/

W dniu 08 kwietnia 2013 roku C. K. złożył w Sądzie Rejonowym w Kępnie pozew o uchylenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej P. K. urodzonej (...) w K. z datą od 5 stycznia 2012 roku.

W sprawie prowadzonej pod sygn. akt III R.C. 52/13 – wyrokiem z dnia 31 stycznia 2016 roku uchylono z dniem 1 października 2013 roku zobowiązanie C. K. w zakresie płacenia alimentów na rzecz małoletniej córki P. K., wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 11 stycznia 2012 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt III R.C. 5/10. W pozostałym zakresie żądanie powoda zostało oddalone.

Po rozpoznaniu apelacji powoda C. K. Sąd Okręgowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 25 września 2014 roku zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Kępnie w ten sposób, że datę: „1 października 2013 roku” zastąpił datą „3 lutego 2012 roku”, w pozostałym zakresie powództwo i apelacja zostały oddalone.

/dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie o sygn. akt III R.C. 52/13 w szczególności wyrok Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 31 stycznia 2014 roku wraz z uzasadnieniem k. 88 i k. 93-98 oraz wyrok sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 25 września 2014 roku wraz z uzasadnieniem k. 135 i k. 138-140/

Powód C. K. ma 39 lat. Mieszka wraz z konkubiną B. K. (1) oraz córką P. K. w K. na Osiedlu (...). Powód prowadzi własną firmę transportową pod nazwą (...). W ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie transportu – jak oświadczył powód: posiada dwa samochody ciężarowe wraz z naczepami, w tym wynajęty pojazd ciężarowy marki (...) – za wynajem którego płaci kwotę 1200 złotych miesięcznie netto oraz jest właścicielem samochodu ciężarowego marki (...), rok. produkcji 2005. Za 2014 rok powód uzyskał dochód w wysokości 32.000 złotych. Za bieżący rok – nie wskazał wysokości dochodu – podał, że jest on porównywalny z rokiem ubiegłym.

C. K. jest nadto zatrudniony w firmie PHU (...) z siedzibą w F. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku „zarządzający transportem” z miesięcznym wynagrodzeniem 219,00 złotych brutto.

Powód wskazał, że dobrowolnie nie pobiera wynagrodzenia z tytułu w/w umowy o pracę.

C. K. jest współwłaścicielem mieszkania na Osiedlu (...) w K. oraz właścicielem nieruchomości w M. (...), (...) na której znajdują się stajnie i hodowane są przez panią B. K. (1) - konie. Powód jest także właścicielem gruntów rolnych o pow. 2,48 ha. Jak wskazał, z nieruchomości nie uzyskuje dochodu bowiem na nieruchomości jest łąka która częściowo pozostaje odłogiem, a częściowo pasą się na niej konie należące do partnerki powoda B. K. (1). Powód dobrowolnie nie pobiera pożytków i wynagrodzenia z tytułu użytkowanych przez B. K. (1) nieruchomości należących do niego. Uzyskuje dopłaty unijne do nieruchomości rolnych w wysokości 1700 złotych rocznie.

C. K. jest właścicielem samochodu osobowego marki (...), rok prod. 2001. Poza małoletnią córką P. K. oraz M. K. - C. K. ma córkę Z. T., lat 15, wobec której jego ojcostwo nie zostało formalnie ustalone, płaci na jej rzecz dobrowolnie – jak wskazał- kwotę 300 złotych miesięcznie.

Z przedłożonej przez powoda informacji PIT 36 za 2014 rok wynika, że w tym okresie czasu C. K. uzyskał przychody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości: 451 965,55 złotych. Poniósł koszty uzyskania przychodów w kwocie 413 254,90 złotych. Uzyskał dochód w wysokości 34.994,56 złotych (co miesięcznie daje dochód w wysokości 2.916,21 złotych).

Nie potrafił podać i sprecyzować jakie ponosi koszty i wydatki w związku z utrzymaniem małoletniej córki P. K.. Pomimo uzyskiwania dochodów z tytułu prowadzonej od lat działalności gospodarczej - nie reguluje opłat za mieszkanie w K., które zajmuje z B. K. (1) i córką P. K.. B. K. (1) wykonuje wolny zawód berajtera, za zgodą powoda nie ponosi kosztów utrzymania mieszkania, które zajmuje z powodem.

Przed Sądem Rejonowym w Kępnie Wydział Cywilny pod sygn. akt I Ns 24/08 toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego K. i C. K.. Majątek dorobkowy stron pozostawał i pozostaje w dyspozycji C. K.. Sprawa do chwili obecnej nie została rozstrzygnięta.

/dowód: kopia zeznania podatkowego przedłożona do akt sprawy przez powoda k. 124-134, zeznania C. K. k. 160-164 wraz z nagraniem przesłuchania powoda w szczególności – czas 00:15:16- 00:40:39 i płyta z nagraniem przesłuchania k. 167/

Pozwana M. K. ma 18 lat. Nie ma majątku i dochodów. Nie uzyskała też kwalifikacji umożliwiających jej podjęcie zatrudnienia i samodzielne utrzymanie się. Jest uczennicą II klasy Liceum o profilu (...) w P..

Pozostaje na utrzymaniu matki K. K..

K. K. pracuje jako krojca w firmie (...) w O.. Uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1300 złotych miesięcznie, otrzymuje też na rzecz M. K. świadczenie z funduszu alimentacyjnego w wysokości 500 złotych miesięcznie. Pozwana M. K. mieszka z matką w K., w mieszkaniu należącym do konkubenta K. K. – J. J. przy ul. (...) w K.. Partner K. K. jest zatrudniony jako pracownik fizyczny. Matka pozwanej posiada samochód osobowy marki (...), rok prod. 2000.

Pozwana M. K. w marcu bieżącego roku przeszła zabieg artroskopii kolana. Przed zabiegiem odbyła 3 - 4 wizyty lekarskie, za które matka pozwanej poniosła opłaty w wysokości po 100 złotych każda. M. K. korzysta z korepetycji z języka angielskiego w T.. Jedna godzina korepetycji kosztuje 40-45 złotych. M. K. ponosi też koszty związane z dojazdami do szkoły. Koszty utrzymania, wyżywienia, związane ze szkołą pozwanej M. K. pokrywa jej matka K. K..

Powód C. K. pomagał pozwanej w ten sposób, że od czasu do czasu przekazywał jej drobne sumy pieniędzy w wysokości 30-50 złotych, zawoził też czasami córkę do internatu w P..

/dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu K. K. za okres od listopada 2014 roku do kwietnia 2015 roku k. 37 akt, zeznania K. K. k. 51v – k. 52, zeznania pozwanej M. K. k. 164-166, nagranie przesłuchania czas: 00:56:20-01:13:35 i płyta z nagraniem k. 167/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej opisanych dowodów, w tym w oparciu o dokumenty, których zasadniczo strony nie kwestionowały i które znajdują odzwierciedlenie w ich zeznaniach. Strony nie zgłosiły innych wniosków dowodowych. Zwrócić w tym miejscu należy na wymijające i przez to mało przekonujące zeznania C. K. w odniesieniu do jego sytuacji majątkowej, finansowej, w szczególności w zakresie uzyskiwanych dochodów i posiadanego majątku. Powód opierał swoje żądanie w zasadzie jedynie na fakcie, że przejął opiekę nad młodszą córką P. K..

Sąd zważył, co następuje:

Jak wynika z treści art. 133 § 1 k.r.o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tego obowiązku wyznacza z jednej strony poziom usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś majątkowe i zarobkowe możliwości zobowiązanego do alimentacji, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 1 i 2 k.r.o.).

Podstawę roszczenia powoda C. K. stanowi nie przepis art. 189 k.p.c. (który powód wskazywał jako podstawę żądania) lecz przepis art. 138 k.r.o., w myśl którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych/ewentualnie uchylenie tych świadczeń.

W niniejszej sprawie, co wynika z ustalonego wyżej stanu faktycznego, brak jest podstaw do stwierdzenia, że możliwości zarobkowe powoda C. K. od daty 5 stycznia 2012 roku z przyczyn od niego niezależnych uległy istotnemu pogorszeniu. Powód jest młodym, zdrowym mężczyzną. Od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą w zakresie transportu samochodami ciężarowymi, a więc ma w tym zakresie spore doświadczenie. Powód posiada też spory majątek z którego może czerpać dodatkowe dochody. C. K. nie wskazał okoliczności z których wynikałoby, że znalazł się w jakiejś szczególnie trudnej sytuacji majątkowej bądź zdrowotnej uzasadniających jego żądanie. Co więcej jak wynika z zeznań C. K. powód dobrowolnie rezygnuje z uzyskiwania dochodów z majątku stanowiącego jego własność, z pobierania wynagrodzenia w sytuacji gdy jest obciążony zobowiązaniem alimentacyjnym. Wbrew stanowisku i

twierdzeniom powoda fakt, że pozwana M. K. zamieszkuje z matką, natomiast małoletnia P. K. zamieszkuje z ojcem i pozostaje na jego utrzymaniu nie przesądza automatycznie o tym, że obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci znosi się wzajemnie. Zwrócić należy uwagę na fakt, że zobowiązanie alimentacyjne ma charakter ściśle indywidualny zależny od okoliczności wymienionych w art. 135 k.r.o. Powód nie uzgodnił kwestii wzajemnego potrącania zobowiązań alimentacyjnych wobec córek P. i M. K. – ani z matką pozwanej ani też z pozwaną M. K.. Zarówno K. K., jak i następnie pełnoletnia M. K. nie zgadzały się z powództwem wnosząc konsekwentnie o jego oddalenie. C. K. jako strona powodowa w niniejszej sprawie zgodnie z zasadą określoną w art. 6 kodeksu cywilnego i art. 232 kodeksu postępowania cywilnego powinien udowodnić swoje twierdzenia. Stanowisko C. K. odnośnie tego, że koszty utrzymania P. K. i M. K. równoważą się i jako takie powinny być wzajemnie zniesione - nie zostały w żaden sposób potwierdzone dowodami. Powód nie tylko nie był w stanie określić miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej P. K., nie przedłożył też żadnych dowodów: rachunków, zaświadczeń etc. wskazujących na wysokość ponoszonych wydatków związanych z utrzymaniem młodszej córki P. K.. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że powód korzysta z pomocy prawnika o czym świadczą pisma składane przez C. K. w toku postępowania. Zaakcentować jednak należy – na co zwracano powodowi już wcześniej uwagę – że składane przez powoda pisma są sporządzane w sposób zagmatwany i zawiły oraz bardzo obszerny, co bardzo utrudnia ich zrozumienie, a przez to sprawne rozstrzygnięcie wniosków powoda. Na marginesie zwrócić też trzeba uwagę na fakt, że to powód zdecydował o przejściu bezpośredniej opieki nad jedną z córek w czasie gdy do końca dobiegał proces o podwyższenie od C. K. alimentów na rzecz małoletnich P. i M. K. (sygn. akt III R.C. 5/10). Zaakcentować też trzeba w tym miejscu naganną postawę C. K. polegającą na nie łożeniu na utrzymanie córek i konieczności przejścia wypłacania alimentów należnych jego dzieciom przez fundusz alimentacyjny. Powód od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, dysponuje sporym majątkiem – w tym majątkiem dorobkowym C. i K. K., jak wskazywał w toku zeznań trakcie rozprawy w dniu 31 maja 2016 roku – nie wykorzystuje w pełni możliwości uzyskiwania dochodów, bowiem z większości jego majątku nieodpłatnie korzysta pani B. K. (1). Jednocześnie też będąc obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz córek – sporadycznie wpłacał do komornika stosunkowo nieduże kwoty (co wynika z analizy akt spraw toczących się uprzednio z udziałem stron), na rozprawie podawał natomiast, że dobrowolnie wpłacana rzecz córki Z. wobec której jego ojcostwo nie zostało formalnie ustalone kwoty po 300 złotych miesięcznie!.

Natomiast pozwana M. K. – co wynika bezsprzecznie z ustalonego stanu faktycznego w sprawie - nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, pomimo uzyskania pełnoletniości nadal się uczy, nie ma majątku i dochodów. Do uzyskania samodzielności pozwana musi korzystać z pomocy i wsparcia rodziców.

Biorąc pod uwagę powyższe należało uznać, że żądanie powoda jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu. (pkt 1 wyroku)

Z uwagi na fakt, że żądanie C. K. zostało w całości oddalone - w oparciu o zasady wynikające z przepisu art. 98 kodeksu postępowania cywilnego obciążono go obowiązkiem poniesienia kosztów procesu. Pozwana M. K. (wcześniej jej matka K. K.) były reprezentowane w sprawie przez pełnomocnika będącego adwokatem – adw. W. S.. Pełnomocnik złożył wniosek o zasądzenie wynagrodzenia - kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W myśl przepisu § 6 pkt 3 i § 7 pkt 1 ppkt 11 w zw. z pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) stawki minimalne dotyczące opłat za czynności adwokata w sprawach z zakresu rodzinnego i opiekuńczego w zakresie alimentów, gdy obowiązek dotyczy zwrotu kosztów przez osobę zobowiązaną do płacenia alimentów ustala się od wartości przedmiotu sprawy. W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sprawy (wartość alimentów o których uchylene wnosił powód wynosi: 800 złotych x 12 miesięcy = 9.600 złotych. Stawka minimalna dla adwokata przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 5000 złotych do 10.000 złotych wynosi 1200 złotych. (§ 6 pkt 4 w/w rozporządzenia). Wobec powyższego należało na rzecz pełnomocnika pozwanej przyznać wynagrodzenie w kwocie 1200 złotych, powiększonej o należny podatek VAT. (pkt 2 wyroku). Obowiązkiem zwrotu wynagrodzenia przyznanego na rzecz pełnomocnika pozwanej, a także kosztami sądowymi (w zakresie poniesionym przez powoda) obciążono C. K. (pkt 3 i 4 wyroku).

Anna Sobolewska-Talaga